

24-12-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัฟฟาโล

มฤตุน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ร่างกายนี้เป็นเหมือนกับของเล่นที่ทำงานด้วยกุญแจที่มีชีวิตของดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะปราศจากความกลัว
- คำถาม:** ลูกจะตั้งชื่ออะไรให้กับดวงวิญญาณที่ยังคงลงมาและแสดงการละเล่นผ่านร่างกายของพวกเขา?
- คำตอบ:** หุ่นกระบอก เช่นที่หุ่นกระบอกเล่นบทบาทในการแสดงหุ่นกระบอก ดังนั้นลูกดวงวิญญาณยังคงลงมาเรื่อยๆ เหมือนกับหุ่นกระบอกในละครของ 5,000 ปีนี้ พ่อมาเพื่อแสดงวิธีการที่จะปีนกลับขึ้นไปแก่ลูกๆ หุ่นกระบอก เวลานี้จะใช้กุญแจของศรีมัทและลูกก็จะขึ้นไปสู่เบื้องบนได้
- เพลง:** แมลงเฝ้าลูกเฝ้าใหม่ในซุ่มนุ้มเพื่อเปลวไฟ...

โอมชานติ พ่อทางจิตให้ศรีมัทแก่ลูกๆ ทางจิต เมื่อพฤติกรรมของใครบางคนไม่ดีพ่อแม่ของเขาก็จะบอกเขาว่า: ขอให้พระเจ้าให้คำแนะนำที่ดีแก่ลูก! คนยากจนที่นาสงสารไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้ให้คำแนะนำจริงๆ เวลานี้ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของพระเจ้า นั่นคือพ่อทางจิตกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกสูงส่ง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด พ่อกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งเช่นนี้แก่เรา! เรากำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางของท่านและกำลังเปลี่ยนจากมนุษยธรรมด่าให้กลายเป็นเทพ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนมนุษยธรรมด่าให้กลายเป็นเทพได้ ชาวฮินดูร้องเพลงว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นท่านจึงให้คำแนะนำแก่ลูกที่เปลี่ยนลูกจากมนุษยธรรมด่าให้กลายเป็นเทพอย่างแน่นอน มีการร้องเพลงสรรเสริญท่าน: ผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ทำทุกสิ่ง ผู้ที่ปราศจากความกลัว ลูกทั้งหมดต้องปราศจากความกลัว ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณใช่ไหม? ดวงวิญญาณไม่มีความกลัว พ่อพูดว่า: จงปราศจากความกลัว! มีอะไรที่จะต้องกลัว? ลูกจะต้องไม่มีความกลัวใดๆ ลูกเฝ้าแต่รับศรีมัทจากพ่อในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ศรีมัทของใคร? ใครให้ศรีมัท? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในกิตะ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านั้นแล้ว พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ซุ่มนุ้มที่กำลังจะกลับมาสูงส่งที่สุดนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น หลายคนมาและรับศรีมัท สิ่งนี้เรียกว่าเมลา(การพบปะ)ของลูกๆ กับพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตนและลูก(ดวงวิญญาณ)ก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ลูกต้องปลุกฝังนิสัยที่แรงกล้าในการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อใช้กุญแจไขลานของเล่นมันก็จะเริ่มร้ายรำ ดังนั้นดวงวิญญาณแต่ละดวงจึงเป็นกุญแจสำหรับร่างกายซึ่งเปรียบเสมือนกับของเล่น ถ้าไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในนั้นร่างกายก็ทำอะไรไม่ได้ ลูกเป็นเหมือนกับของเล่นที่มีชีวิต หากไม่มีการไขลานของเล่นด้วยกุญแจ ก็จะไม่ประโยชน์ใด ของเล่นนั้นก็จะหยุดนิ่ง ดวงวิญญาณคือกุญแจที่มีชีวิต เป็นกุญแจที่ไม่สูญสลายและเป็นอมตะ พ่ออธิบายว่า: พ่อมองดูดวงวิญญาณเท่านั้น ปลุกฝังนิสัยที่แรงกล้าในตัวเอง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ร่างกายไม่สามารถทำงานได้โดยไม่มีกุญแจนี้ ผู้ที่ได้รับกุญแจที่ไม่สูญสลาย กุญแจนี้จะอยู่มาเป็นเวลา 5,000 ปี เนื่องจากกุญแจมีชีวิต วงจรจึงยังคงหมุนเวียนต่อไปเช่นกัน ร่างกายนี้คือของเล่นที่มีชีวิต พ่อเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตเช่นกัน เมื่อกุญแจหยุดหมุนพ่อก็มาและแสดงวิธีการที่จะทำให้สิ่งนี้กลับมาหมุนอีกครั้งแก่ลูกๆ: จดจำพ่อ แล้วกุญแจนั้นก็จะถูกซาร์ทใหม่ได้ นั่นคือแต่ละดวงวิญญาณจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เช่นเดียวกับที่มีการเติมน้ำมันลงในถังน้ำมันของรถยนต์เมื่อมันว่างเปล่า เวลานี้ลูกดวงวิญญาณเข้าใจวิธีเติมน้ำมันให้กับตนเองแล้ว เมื่อแบตเตอรี่หมด มันก็ต้องเติมพลังงานให้

เต็ม เมื่อแบตเตอรี่หมด แสงของมันก็ดับลง แบตเตอรี่ของลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับการชาร์จใหม่อีกครั้งในเวลานี้ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกดวงวิญญาณก็จะยิ่งเต็มไปด้วยพลังมากเท่านั้น จากการที่ได้วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด แบตเตอรี่ก็หมดลง ดวงวิญญาณได้วนไปผ่านสภาพสาโท ราโจและตาโม เวลานี้พ่อได้มาเพื่อจะไขลานกุญแจให้กับลูกอีกครั้ง นั่นคือเพื่อที่จะชาร์จแบตเตอรี่อีกครั้ง มนุษย์จะเป็นอย่างไรเมื่อพวกเขาไม่มีพลังใดๆ? ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องชาร์จแบตเตอรี่ใหม่ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถที่จะเรียกว่าแบตเตอรี่ของมนุษย์เช่นกัน พ่อพูดว่า: จงมีโยคะกับพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้น เวลานี้แบตเตอรี่ของลูกได้รับการชาร์จจนเต็มเพื่อที่ลูกจะได้เล่นบทบาทของลูกต่อไปสำหรับ 84 ชาติเกิดเต็ม เช่นที่หุ่นกระบอกร้ายรำในละคร ดังนั้นลูกดวงวิญญาณก็เหมือนกับหุ่นกระบอกเหล่านั้น เมื่อลงมาจากเบื้องบนแล้วลูกก็ค่อยๆลงมาเรื่อยๆ มากกว่า 5,000 ปี พ่อมาอีกครั้งเพื่อทำให้ลูกป็นขึ้นใหม่ นั่นเป็นเพียงของเล่น พ่ออธิบายให้ลูกเข้าใจถึงความหมายของสภาพของการป็นขึ้นใหม่และสภาพของการตกลงมา นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังถูกไขลานด้วยกุญแจของศรีมัท เมื่อเรากลับมาสะโตประธานอย่างสมบูรณ์ เรา ก็จะเล่นบทบาททั้งหมดอีกครั้ง นี่เป็นประเด็นที่ง่ายตายที่จะเข้าใจและอธิบาย อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจ ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน พวกเขาจะไม่เข้าใจอีกต่อไป พ่อให้คำอธิบายเหมือนกันกับทุกคน: จดจำระลึกถึงพ่อไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ใด แม้ว่าจะไม่มีครูอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกก็ยังสามารถนั่งและจดจำระลึกถึงท่านได้ ลูกรู้ว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงท่าน ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ใครมาทำให้ลูกนั่งลงเป็นพิเศษเพื่อการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อในขณะที่รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ อาบน้ำและกำลังทำทุกสิ่ง อาจมีใครบางคนอาจมานั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นบางครั้ง ไม่ใช่ว่าบุคคลนั้นกำลังช่วยเหลือลูก; ไม่เลย ลูกแต่ละคนต้องช่วยตนเอง พระเจ้าได้กำหนดทิศทางให้ลูกแล้วว่าต้องทำอย่างไร เพื่อให้สติปัญญาของลูกกลับมาสูงส่ง ลูกกำลังได้รับการจูงใจนี้ ท่านยังคงให้ศรีมัทแก่ทุกคนอยู่เรื่อยๆ แนนอนว่าสติปัญญาของบางคนอ่อนแอ และสติปัญญาของคนอื่นเฉียบแหลม หากลูกไม่ได้มีโยคะกับผู้เดียวที่บริสุทธิ์ แบตเตอรี่ก็ไม่สามารถที่จะได้รับการชาร์จได้ และจากนั้นลูกก็ไม่ยอมรับศรีมัทของพ่อและก็ไม่สามารถมีโยคะได้ เวลานี้ลูกรู้สึกกว่าแบตเตอรี่ของลูกกำลังจะได้รับการชาร์จใหม่อีกครั้ง จากตาโมประธานลูกต้องกลับมาสะโตประธานอย่างแนนอน ในเวลานี้ลูกได้รับศรีมัทจากดวงวิญญาณสูงสุด โลกไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย! พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นเทพผ่านคำแนะนำเหล่านี้ของพ่อ ไม่มีสิ่งใดสูงไปกว่านี้ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อทำให้ลูกสูงส่งที่สุด อนุสรณ์ของสิ่งนี้ได้มีการเฉลิมฉลองในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาฉลองดาเซรา (การเผาหุ่นจำลองของราวัน) ดาเซราคือตอนที่พ่อมา ทุกสิ่งซำรอยทุก 5,000 ปี เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าที่จะทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง ลูกดวงวิญญาณเคยสะโตประธาน จากนั้นในขณะที่ลงมาเรื่อยๆ ลูกก็กลับมาตาโมประธานและตกต่ำลง เวลานี้พ่อสอนความรู้และโยคะแก่ลูก และทำให้ลูกกลับมาสะโตประธานและสูงส่ง ท่านแสดงให้เห็นว่าลูกลงบันไดมาได้อย่างไร ละครยังคงดำเนินต่อไป ไม่มีใครรู้ตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของละครนี้ พ่อได้อธิบายละครแก่ลูกแล้วและดังนั้นเวลานี้ลูกก็จดจำสิ่งนั้น ท่านไม่สามารถจะบอกลูกถึงชีวประวัติของแต่ละคนได้ ไม่สามารถเขียนสิ่งเหล่านั้นให้ลูกอ่านและถ่ายทอดได้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นเทพ พ่ออธิบายแล้วว่า: พ่อก่อตั้งสามศาสนา: บราห์มิน เทพ และนักรบ เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้มาเพื่อที่จะเป็นของสกุลบราห์มินโดยพ่อ และลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์แล้วก็จันทร์วงศ์ ผู้ที่สอบตกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์วงศ์เท่านั้น สอบตกในวิชาใด? ในโยคะ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ 84 ชาติเกิดของลูกได้อธิบายไว้อย่างง่ายดาย ผู้คนพูดถึง 8.4 ล้าน ดังนั้น พวกเขาจึงได้ก้าวออกไปไกลมาก! เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกจะได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากท่านเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เคยมีศาสนาเทพเดียว ก่อนหน้านั้นเป็นยุคบรรจบพบกัน

พวกเขาได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าอย่างแน่นอน พ่อมาและเปลี่ยนแปลงโลก เวลาที่คุณกำลังเปลี่ยนแปลง เป็นเวลานี้เองที่พ่อเปลี่ยนแปลงลูก ลูกพูดว่าลูกเปลี่ยนแปลงทุกวงจรและลูกจะยังคงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แบบเตอร์นี่มีชีวิตในขณะที่แบบเตอร์นี่ไม่มีชีวิต ลูกๆเข้าใจว่าพ่อมาหลังจาก 5,000 ปี ท่านได้ให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก ลูกได้รับคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อใครบางคนมาหาลูกจงถามเขาว่า: คุณเป็นลูกของพระเจ้าใช่หรือไม่? พระเจ้าคือซีพาบบา พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของซีวา ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน ท่านไม่มีร่างกายของตัวเอง แล้วท่านจะให้คำแนะนำสั่งสอนโดยผ่านใคร? ลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันและลูกพูดผ่านร่างกายของลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถทำสิ่งใดได้หากไม่มีร่างกาย พ่อที่ไม่มีตัวตนมาได้อย่างไร? ได้มีการจดจำกันว่าท่านเข้ามาในพาหนะ จากนั้นก็มีบางคนสร้างเรื่องขึ้นมาและคนอื่นก็สร้างเรื่องอื่นๆเกี่ยวกับทั้งหมดนี้ พวกเขาได้แสดงตรีมูรติในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่ออธิบายว่า: สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องของนิมิต อย่างไรก็ตามสิ่งสร้างทั้งหมดมีอยู่ที่นั่น ดังนั้นพ่อผู้สร้างจึงต้องมาที่นั่นเช่นกัน ท่านต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ที่นั่นท่านกำลังชำระลูกๆให้บริสุทธิ์โดยตรง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ถึงอย่างนั้นความรู้นี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถอธิบายให้แก่ใครได้ ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดได้ ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งใดจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น พ่อพูดว่า: ให้กระดุกของลูกในงานรับใช้ ทำงานรับใช้รอบด้าน เราพร้อมที่จะให้กระดุกของเราในการทำงานรับใช้ของพ่อ ลูกๆหลายคนสิ้นหวังในการทำงานรับใช้ บาบบาปลดปล่อยเราเพื่อที่เราจะมุ่งมั่นอยู่ในงานรับใช้ซึ่งผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์! ทั้งโลกทำงานรับใช้ทางร่างกาย แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังลงบันไดมาเท่านั้นด้วยสิ่งนั้น ในเวลานี้ด้วยงานรับใช้ทางจิตนี้มีสภาพของการปีนขึ้นไป ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจเมื่อใครบางคนทำงานรับใช้มากกว่าลูก ลูกสาวบางคนดีมากและเฝ้าแต่ทำงานรับใช้และดังนั้นพวกเธอสามารถดูแลศูนย์ได้ พวกเขานั่งในชั้นเรียนตามลำดับ ที่นั่นไม่ได้มีการทำให้ลูกนั่งตามลำดับ ไม่เช่นนั้นลูกจะมีอาการหัวใจวาย ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ถ้าลูกไม่ทำงานรับใช้แล้วสถานภาพของลูกจะลดลงอย่างแน่นอน มีสถานภาพหลายระดับตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามนั่นคือดินแดนแห่งความสุข และนี่คือดินแดนของความทุกข์ ที่นั่นไม่มีโรคภัยไข้เจ็บใดๆ ฯลฯ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่ง และแล้วลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำเนื่องจากลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ด้วยการทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับสถานภาพ ตรวจสอบตนเอง ลูกแต่ละคนรู้สภาพของตนเอง มาแม่และبابาก็ทำงานรับใช้เช่นกัน มีลูกที่ดีมากด้วย แม้ว่าพวกเขาจะทำงานอยู่ แต่พวกเขาได้รับการบอกให้ทำงานโดยได้รายได้ครั้งเดียวและทำงานรับใช้ ไม่มีอะไรผิดกับสิ่งนั้น ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของبابาก็จะนั่งบนบัลลังก์นกยูงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะ ลูกอุทิศตนเองและลูกก็ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน หากลูกอุทิศตนเองแล้ว แต่ไม่ได้ทำงานรับใช้สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป อาณาจักรนี้ก่อตั้งขึ้นด้วยการทำตามศรัทธาของลูก ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนไหม? ลูกเคยได้ยินหรือเคยเห็นอาณาจักรที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาด้วยการศึกษาเล่าเรียนหรือไม่? ใช่ โดยการให้ทานและการทำบุญลูกสามารถไปเกิดกับราชาได้ อย่างไรก็ตามลูกคงไม่เคยได้ยินว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ได้ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: ลูกใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้ลูกต้องขึ้นไปข้างบน นี่เป็นเรื่องง่ายมาก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ทุกวงจรตามลำดับกันไปตามความพยายามของลูก พ่อให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ท่านให้ความรักและการจดจำระลึกถึงอย่างมากกับผู้ที่ไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ ดังนั้นตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่านหรือไม่ ฉันจะกลายเป็นลูกปัดของสร้อยประคำได้หรือไม่? ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็จะต้องคารวะอยู่เบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงทำความเพียรพยายาม! อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในบทบาทของพวกเขาในละครแล้ว ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน พวกเขาก็จะไม่ปีนขึ้นไป มีลางร้ายอย่างใด

อย่างหนึ่งด้วยสำนึกที่เป็นร่างแล้วกิเลสอื่นๆ ก็เกิดขึ้น โรคภัยที่รุนแรงหลักคือสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทอง จะไม่มีการพูดถึงสำนึกที่เป็นร่าง ที่นั่นลูกจะได้รับรางวัล ที่นั่นพ่ออธิบายสิ่งนี้เท่านั้น ไม่มีใครสามารถให้ สรีรม์แก่ลูกเพื่อพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ นี่คือสิ่งหลัก ลูกควร เขียนว่า: พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! อย่าได้ แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก! เช่นที่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขากราบไหว้บูชาชีวิตเท่านั้น ดังนั้นเวลานี้เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนจากชีวิตบาปเท่านั้น เพชรพลอยเหล่านี้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของมหาสมุทรนั้น มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูกๆ ซึ่งลูกกลายเป็น เทพ ดูสิว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในคัมภีร์! พวกเขาได้วาดภาพเทพปรากฏออกมาจากมหาสมุทรและ ให้เพชรพลอย มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ให้เพชรพลอยแก่ลูกๆ ลูกเก็บเพชรพลอยแห่งความรู้ ก่อนหน้านี้ ลูกเคยเก็บก้อนหิน และลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้ด้วยการเก็บเพชรพลอยเหล่านี้ ลูก จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาอันสูงส่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ลักขมีและนารายณ์เจ้าแห่ง ความสูงส่งเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาได้สร้างชื่อและภาพลักษณ์มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงลักขมีและนารายณ์และเจ้าแห่งความสูงส่งนั้นเหมือนกัน ชุมนุช (เมลา) สำหรับพระชูพา ดินาด (พระเจ้าของทุกเผ่าพันธุ์) ที่เกิดขึ้นในเนปาลก็เป็นของเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บแต่เพชรพลอยแห่งความรู้ที่พ่อให้กับลูกเท่านั้นไม่ใช่ก้อนหิน ปกป้องตนเองจากโรคภัยที่ รุนแรงของสำนึกที่เป็นร่าง
2. เพื่อชำระแบตเตอร์ของลูกให้เต็ม จงมีโยคะกับพ่อผู้เป็นประภาคารแห่งพลัง เพียรพยายามที่จะอยู่ อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างปราศจากความกลัว

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยประสบการณ์ของทุกความสัมพันธ์และคุณธรรมทั้งหมดและด้วย เหตุนี้จึงกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสมบูรณ์พร้อม ในยุคบรรจบพบกันลูกต้องทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดโดย เฉพาะ ดังนั้นควรเก็บสมบัติที่มีค่า, ความสัมพันธ์, คุณธรรม และหน้าที่ของลูกไว้เบื้อง หน้าลูก และตรวจสอบว่าลูกมีประสบการณ์ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดหรือไม่ หากมีบางสิ่งขาด หายไปในประสบการณ์ของลูกจากสิ่งเหล่านี้แล้วจงทำให้ตัวลูกเองเต็มเปี่ยมกับสิ่งนั้น หากขาดความสัมพันธ์หรือคุณธรรมแม้แต่ข้อเดียวก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าลูกมีสภาพที่เต็ม เปี่ยมหรือเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นจงสัมผัสกับคุณธรรมของพ่อ และคุณธรรมในรูปดั้งเดิมของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์ พร้อม

คติพจน์: การบังคับคือการร้องไห้ในจิตใจเช่นกัน ดังนั้นเวลานี้จงปิดไฟล์(แฟ้ม)ของการร้องไห้

*** โอม ขานติ ***